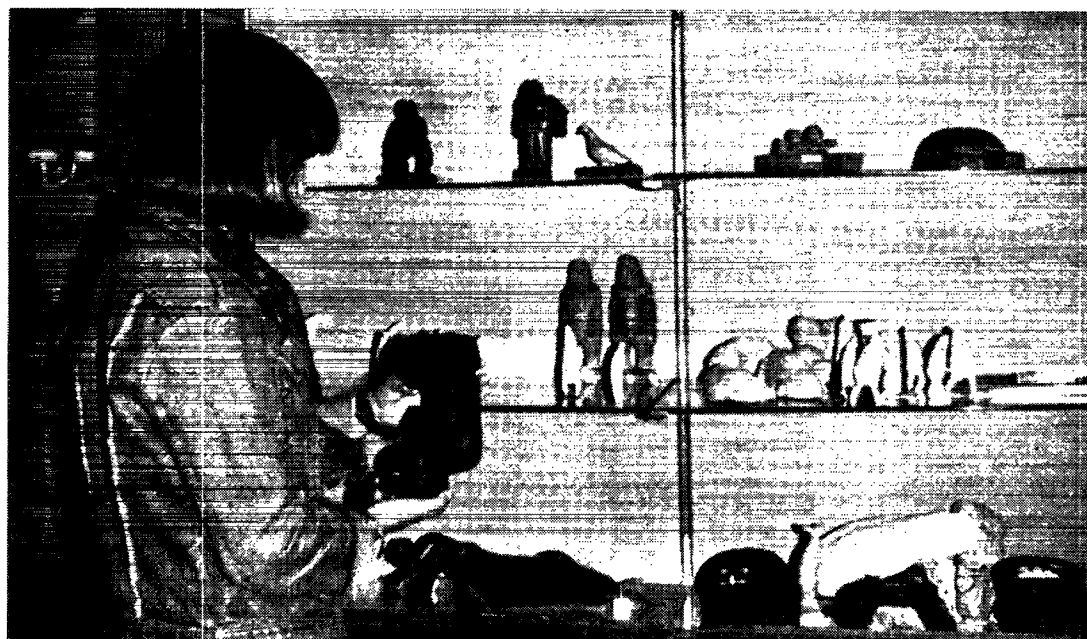

Grønlandsk kunst og husflid i Grønlændernes hus

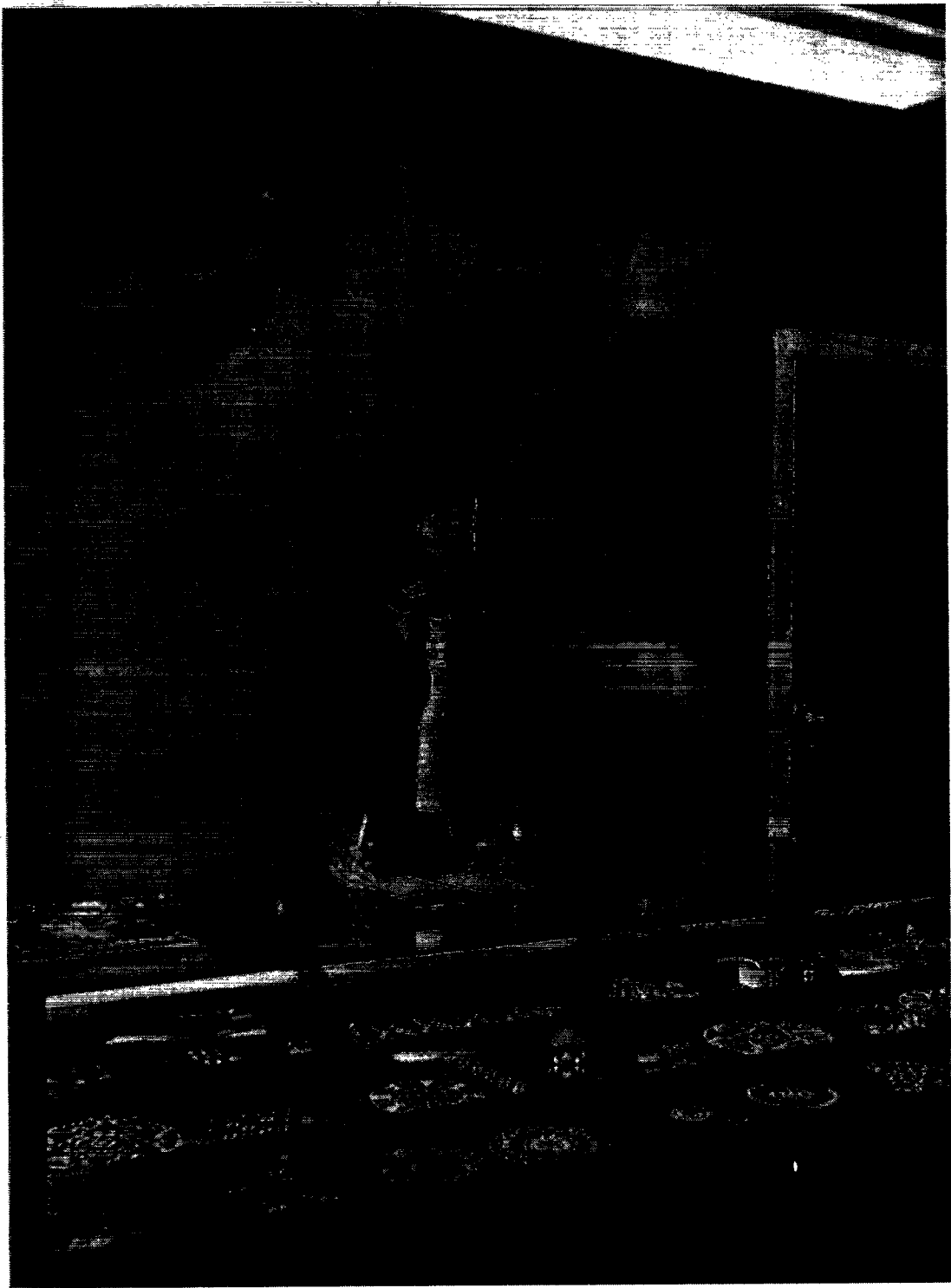
af Hans Berg

I Grønlændernes Hus i Løvstræde 6 i København er der åbnet en lille butik, der forhandler grønlandsk kunst og husflid. Initiativet hertil er taget af husets ledelse og gennemføres i samarbejde med peqatigît kalâtdlit, Grønlænderforeningen i København, der har til huse i samme bygning.

Indtil videre må butikken hente sine varer fra Den kongelige grønlandske Handels store lager af grønlandsk kunst og husflid i København. Men målet er på længere sigt at knytte kontakter direkte til kunstnere og husflidsproducenter i Grønland.

Det er ikke meningen, at Grønlænder-

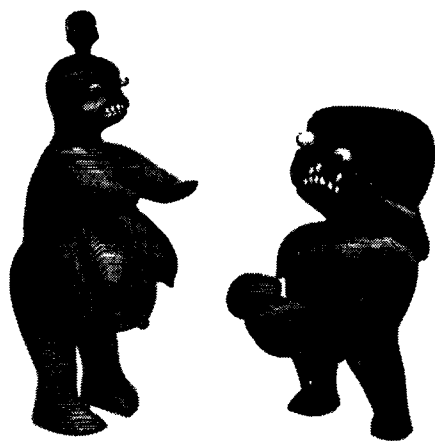

nes Hus skal tjene på salget. Det er besluttet, at det eventuelle overskud skal føres tilbage til de personer, som har fremstillet de solgte varer. Herigennem håber man at få kunstnere og husflidsproducenter i Grønland til at betragte husets butik som deres egen butik i København og desuden medvirke til at få huset til at fungere som dét sted i København, hvor herværende grønlændere til hver en tid kan søge hen og finde oplevelse og inspiration i, hvad kreative hænder i Grønland har skabt. I husets kælder er indrettet et lille værksted, hvor herværende grønlændere har mulighed for selv at arbejde i sten, ben og træ og fremstille grafiske blade. Der er også en syklub, hvor der arbejdes i stof og skind. Endelig arrangeres fra tid til anden grønlandske kunstudstillinger i huset.

Der arbejdes i Grønland i disse år på at starte forskellige andelsbaserede sammenslutninger af producenter. I huset håber man på at kunne medvirke til, at også kunstnere og husflidsproducenter i Grønland vil finde sammen om at løse nogle af de fælles praktiske og økonomiske problemer, der knytter sig til

fremskaffelsen af råmaterialer og redskaber samt til markedsføringen af kunst og husflidsprodukter til et større publikum. Ved at træffe aftaler med interesserede i Grønland om direkte leverance af produkter af denne art til Grønlændernes Hus i København skulle det være muligt med tiden at iværksætte en ordning, der indebærer, at det overskud, som salget fra butikken forhåbentlig vil give, kan udbetales til lokale grønlandske sammenslutninger af kunstnere og husflidsproducenter, der så selv administrerer beløbene.

Det vil altid være vanskeligt at kvalitetsvurdere og prisansætte kunst og husflid. Og vanskelighederne bliver ikke mindre, når det drejer sig om at skulle sælge ofte særpræget grønlandsk kunst og husflid til et fremmed publikum. Dette problem må søges løst i et samarbejde mellem husets butik og de grønlandske leverandører. Lykkes dette, vil det måske medvirke til en øget kvalitetsans og økonomisk realitetssans, et resultat som også grønlandske kunstnere og husflidsproducenter selv må være interesseret i at nå.

Lund Kuko,
Angmagssalik.

